

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819200011
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819200011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. J., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom M. N. W., dieťa rodičov - matky: E. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX S., X. K. XXX, zastúpenej O. S. W. W., O. J., XXX XX D. D., I. X, a otca: Q. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX S., O. XXX, zastúpeného O. S. E. D., O. J. XXX XX W. I., F. XXX/XX, o návrhu matky na zmenu výchovy maloletého dieťaťa a o vzájomnom návrhu otca o zmenu úpravy práva matky stretávať sa s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/1/2019-139 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku matky s maloletým dieťaťom **m e n í t a k**, že matka maloletého dieťaťa je oprávnená stretávať sa s maloletým A. J., nar. XX. XX. XXXX, každý párný víkend v tom-ktorom mesiaci od soboty od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., kedy si matka dieťa prevezme a odovzdá späť otcovi v mieste bydliska otca, ako aj každý týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod., kedy si matka dieťa prevezme v škôlke do 18.00 hod., kedy matka dieťa odovzdá otcovi v mieste bydliska otca.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh matky zamietol, **o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

IV. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh matky na zmenu výchovy maloletého A. J., nar. XX. XX. XXXX zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 8P/35/2016-146 zo dňa 07. 04. 2017 o úprave práva matky stretávať sa s maloletým A. J., nar. XX. XX. XXXX tak, ako je to uvedené v tomto výroku rozsudku a rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Okresný súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že doteraz platná úprava práva matky stretávať sa s maloletým A. nevyhovuje súčasným zmeneným podmienkam. Dohoda rodičov o práve matky stretávať sa s maloletým v rozsahu od pondelka do piatka v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý párný víkend od soboty 12.00 hod. do nedele do 17.00 hod. bola uzatvorená a schválená skôr ako sa matke 23. 08. 2018 narodilo ďalšie maloleté dieťa I. F. a už samotná potreba starostlivosti o takéto malé dieťa neumožňuje matke dieťaťa dodržiavať dennodenný režim styku s maloletým A.. Celú situáciu komplikuje, ak otec dieťaťa nie je schopný tolerovať matke ani oneskorenie v trvaní pár minút a len z

tohto dôvodu otec dieťaťa matke zmarí možnosť stretnúť sa so synom. Prihliadol aj na tú skutočnosť, že otec trpí nesprávnou predstavou, že on jediný sám je schopný poskytnúť dieťaťu potrebnú starostlivosť a lásku, čo podľa otca matka schopná nie je. Tento svoj základný postoj otec vedome alebo nevedome prenáša aj na maloleté dieťa. Dôkazom toho je skutočnosť, že pre nesúhlas otca sa matka dieťaťa ani len nepokúša realizovať dohodnuté termíny styku počas párných víkendov od soboty 12.00 hod. do nedele 17.00 hod. Otec síce formálne deklaruje svoj súhlas s tým, aby maloleté dieťa sa s matkou stretávalo aj cez víkend a u matky v prípade záujmu aj prespalo. Opak však vyplýva okrem vyjadrenia matky aj zo správy psychologičky úradu práce. Manipulatívne správanie zo strany otca voči maloletému dieťaťu a nedostatok povinnej kooperácie a aktívneho spolupôsobenia zo strany otca pri realizácii práva matky stretávať sa s dieťaťom sú v súčasnosti už takmer na hranici toho, čo je možné považovať za pasívne bránenie v styku matky s dieťaťom. V dôvodoch rozsudku okresný súd okrem iného tiež uviedol, že v rámci záujmu maloletého dieťaťa je jednou zo základných potrieb dieťaťa pravidelne sa stretávať so svojou matkou a tak nielen udržiavať s ňou kontakt, ale aj rozvíjať s ňou vzťah, pretože každé dieťa potrebuje nielen jedného rodiča ale oboch. Podľa doteraz platnej úpravy je právo matky stretávať sa s dieťaťom upravené na všetkých 5 pracovných dňoch v týždni v trvaní od 15.00 hod. do 18.00 hod. a jeden dlhší časový úsek každý druhý víkend, ktorý však matka pre nesúhlas otca doteraz nevyužívala. Reálny doterajší kontakt matky s dieťaťom je tak rozkúskovaný na viacero krátkych časových úsekov, ktoré neumožňujú plnohodnotne nadviazať a rozvinúť kontakt matky s dieťaťom a v doposiaľ stanovenom rozsahu nezodpovedajú zmeneným podmienkam. Cieľom zmenenej úpravy je v záujme maloletého dieťaťa dosiahnuť zintenzívnenie kontaktov matky s dieťaťom a tak upevniť a rozvíjať ich vzájomný vzťah. Okresný súd súčasnú nepriaznivú situáciu medzi rodičmi dieťaťa zohľadnil takým spôsobom, že v rámci úpravy styku minimalizoval kontakty matky s otcom pri preberaní a odovzdaní maloletého dieťaťa. Matka tak nebude viac odkázaná na vôľu otca, či tento bude alebo nebude ochotný počkať v byte alebo pred škôlkou pár minút navyše, kým príde matka pre dieťa. Znížením počtu stretnutí matky s dieťaťom v rámci týždňa zároveň dôjde k efektívnejšiemu využívaniu času matkou pre stretnutie so svojim synom aj popri starostlivosti o svoje ďalšie dieťa.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 26 Zákona o rodine, podľa ktorého ak sa zmenia pomery, môže súd aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Pričom súd nezistil žiadny dôvod pre výnimočné priznanie práva na náhradu trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 CMP).

4. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výroku, ktorým okresný súd zmenil doterajšiu úpravu styku matky s maloletým dieťaťom, podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) otec maloletého dieťaťa. Uviedol najmä, že matka maloletého dieťaťa nevyužívala čas a termín, kedy jej bolo umožnené stretávať sa s maloletým A. syna zvykla navštíviť maximálne jeden-dvakrát do mesiaca, hoci on maloletého vždy pripravil na styk s matkou, matka po syna neprišla, ani mu vopred neoznámila, že si po syna nepríde. Od apríla 2017 až do februára 2019 sa matka maloletého dieťaťa vôbec neukázala a neprejavila žiaden záujem o maloletého A. a ani mu nezavolała, aby zistila, ako sa syn má. Dokonca keď jej zavolał na mobil, hovor od neho nezobrala. Nesúhlasil preto s tvrdením matky maloletého, že jej neumožňuje stretávanie s dieťaťom. Matka sa o maloletého nikdy poriadne nestarala a ani nemá úprimný záujem o neho. Poukázal na nedostatočné plnenie si vyživovacej povinnosti matky voči maloletému a v dôsledku neplnenia si vyživovacej povinnosti bola matka dieťaťa obžalovaná, rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 2T/58/2018-65 zo dňa 16. júla 2018 bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Matka maloletému nekupuje žiadne darčeky, ani oblečenie, dokonca keď mal maloletý narodeniny, matka si na syna ani nespomenula. Matkou deklarovaný záujem o syna je len formálny, reálne sa s ním stretáva len sporadicky. Dôvody takéhoto konania uvedené matkou považuje len za výhovorky. Súd sa pri zmene doterajšej úpravy nezaoberal tým, že matka maloletého býva v rodinnom dome, ktorý sa už v čase pojednávania ponúkal na predaj a matka sa na pojednávaní dňa 19. 11. 2019 vyjadrila, že keď dom predajú, pôjdu bývať do zahraničia. V stretávaní matky so synom bývajú dlhé odmlky a je len v kompetencii matky zariadiť si veci tak, aby v sľubovaný čas pre syna prišla. Súd napadnutým rozsudkom nesleduje záujem dieťaťa, ale iba záujem matky. Podľa jeho názoru okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho skutkového zistenia, z ktorého vyvodil nesprávne právne závery. Pri rozhodovaní vychádzal prevažne iba z jednostrannej formácie matky, ktorá je nesprávna,

neoverená, nepravdivá a zavádzajúca. Otec v odvolaní najmä namietal, že okresný súd napadnutým rozsudkom upravil právo matky stretávať sa s maloletým každý víkend v mesiaci od soboty od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Takýmto jednostranným a nevýhodným rozhodnutím sudca obmedzil právo jeho syna byť s ním čo len jediný víkend v mesiaci. Takáto zmena úpravy styku matky s dieťaťom nie je v záujme maloletého dieťaťa a takúto úpravu nenavrhol ani psychologička. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku žiadal zmeniť a vyhovieť jeho vzájomnému návrhu v celom rozsahu (vzájomným návrhom navrhoval obmedziť právo matky stretávať sa s maloletým na každý párny víkend po dobu štyroch hodín v sobotu a štyroch hodín v nedeľu, pričom v záverečnom vyjadrení otec tento vzájomný návrh upravil tak, že navrhoval, aby sa matka stretávala so synom od pondelka do štvrtka od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý tretí víkend od soboty od 12.00 hod. do nedele do 12.00 hod.).

5. Matka maloletého vo svojom písomnom vyjadrení poukázala na to, že zo správ psychologičky vyplýva, že u maloletého A. J. bola zistená prítomnosť pozitívnych citových väzieb rovnako vo vzťahu k matke nielen k otcovi. Maloletý sa pri psychologickom sedení sám vyjadril, že by u matky rovnako rád aj prespával, avšak otec mu v tom zatiaľ zabraňuje. V prejavoch maloletého nebol zaznamenaný negativizmus voči matke alebo odmietanie tráviť čas s matkou, ani výhrady voči jej osobe a neboli preukázané žiadne okolnosti, z ktorých by mohlo vyplývať, že matka a jej partner by mohli ublížiť maloletému. Otec maloletého nemôže svojvoľne obmedzovať práva matky. Obidvom rodičom zákon ukladá povinnosť vykonávať rodičovské práva a povinnosti tak, aby boli chránené záujmy maloletého dieťaťa. Otec maloletého sa snaží matku očierňovať pred maloletým a tým vzbudzovať zrejme u maloletého pocit strachu a neistoty. Nie je ochotný spolupracovať, nakoľko má averziu voči matke. Odmieťa jej dať aj telefonický kontakt. Ide však o subjektívne cítenie zo strany otca, nepodložené reálnymi faktami. Je v záujme maloletého A., aby trávil čas rovnako so svojou matkou a nielen so svojím otcom. V napadnutom rozsudku rozsudok okresného súdu žiadala ako vecne správny potvrdiť.

6. Kolízny opatrovník maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemá námietky voči rozsudku okresného súdu a s jeho rozhodnutím súhlasí.

7. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že nesúhlasí s tým, čo uvádza matka vo svojom vyjadrení. Tvrdil rovnako ako v odvolaní, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne a nesleduje záujem maloletého dieťaťa.

8. Krajský súd ako súd odvolací na pojednávaní nariadenom na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 CSP) odvolanie prejednal a rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku matky s maloletým A. J. podľa ust. § 388 CSP zmenil, vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo výroku, ktorým okresný súd návrh matky na zmenu vo výchove maloletého dieťaťa zamietol, ponechal nedotknutým z nasledovných dôvodov:

9. Podľa ust. § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Okresný súd pri rozhodovaní o vzájomnom návrhu otca o úprave styku matky s maloletým vychádzal z riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Rozsudok okresného súdu je aj riadne, jasne a zrozumiteľne odôvodnený, vyplývajú z neho závery okresného súdu a rozsudok je dostatočne odôvodnený vzhľadom na zistený skutkový stav veci. Rodičia maloletého A. nemajú obmedzené rodičovské práva, tieto majú rovnako, ako otec, tak aj matka, a preto rozsah ich oprávnení môže byť obmedzený len v tom rozsahu, v ktorom kolidujú s právami druhého rodiča. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je úprava styku matky s maloletým dostatočná, zohľadňuje najmä záujmy maloletého dieťaťa, ktoré má pozitívny vzťah tak ku otcovi aj ku matke a v konaní neboli zistené žiadne také skutočnosti, v dôsledku ktorých by bolo potrebné styk matky s maloletým obmedziť. Rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku matky s dieťaťom zohľadňuje zistené skutočnosti, prihliada na vek dieťaťa, sociálne, osobné pomery rodičov a na stanovisko kolízneho opatrovníka,

eliminuje potencionálne možnosti konfliktu medzi matkou a otcom pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa, minimalizuje možnosti zabránenia styku matky s dieťaťom zo strany otca. Napriek všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odôvodňujúcim potvrdenie rozsudku odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok vo výroku o úprave styku matky s dieťaťom zmenil a styk matky s maloletým upravil len každý párný víkend v mesiaci vzhľadom k tomu, že úprava styku matky s maloletým počas víkendov nezohľadňuje tú skutočnosť, že súdom zvolená úprava zabraňuje možnosti otca stráviť s maloletým dieťaťom čo i len jeden celý víkend v celku. Okresným súdom zvolená úprava nie je v súlade ani so záujmami maloletého dieťaťa.

12. Odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil aj v časti o úprave styku matky s maloletým A. J., keď odvolací súd nepovažoval za vhodné a v súlade so záujmami maloletého dieťaťa, aby sa styk matky s dieťaťom počas pracovných dní upravil dvakrát do týždňa, zakaždým v inom režime (od utorka od 15.00 hod. do stredy 18.00 hod. a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod.). Úprava styku matky s dieťaťom počas pracovných dní tak, ako o nej rozhodol súd prvej inštancie, môže byť pre maloletého matúca, pričom maloletý by mohol mať problémy s adaptovaním sa na takúto úpravu.

13. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o náhrade trov konania, odvolací súd ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 potvrdil ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej a výrok, ktorým okresný súd návrh matky na zmenu výchovy maloletého dieťaťa zamietol, ponechal nedotknutý ako odvolaním nenapadnutý.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd pritom prihliadol aj ust. § 55 CMP, podľa ktorého ustanovenia súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Otec maloletého bol v odvolacom konaní úspešný len čiastočne a s ohľadom na okolnosti prípadu by nebolo spravodlivé priznať mu čo i len časť náhrady trov konania.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).